

DRIFTS. SROVĖS

2022 12 15 – 2023 01 28

Atidarymas 2022 m. gruodžio 15 d. 18.30 val.

T. Vrublevskio g. 6 – 2, Vilnius

Šarūnas Baltrukonis, Vytenis Burokas, Agnė Juodvalkytė, Delphine Lejeune, Beatričė Mockevičiūtė, Agata Orlovska, Ieva Rižė, Mantas Valentukonis

Garso performansas Gailė Griciūtė

„Drifts“ – naujai besikurianti šiuolaikinio meno galerija, duris atversianti Vrublevskių bibliotekos pašonėje. Galerijos pavadinimui artimiausia reikšmė – *srovės* – nuoroda į jos steigimosi aplinkybes ir formos paieškas. Kartu tai – ir parodos pavadinimas, per šios kūną tekant dabarčiai ir kismo estetikai.

Apsėsta dabarties ir iššūkių, su kuriais tenka susidurti rašant apie esamąjį laiką, rašytoja Kate Zambreno romane „Drifts“ (2020) leidosi nešama kasdienybės tėkmės, jos įvairiaformių apraiškų, intymiai megzdama vidinius dialogus su meno kūriniais ir menininkų – Albrechto Durerio, Chantal Akerman, Rainerio Maria Rilke's bei kitų – portretais. Skaitydama šią knygą atradau kūrybos portretus, sudėliotus iš minčių, vaizdų ir patirčių fragmentų. Taip ši knyga tapo postūmiu ieškoti savo pačios formos, klausinėjančios apie save ir dabartį, formos, kuriai lemta rinkti kasdienybės atplaišas ir pačiai tapti kismu.

„Galbūt tam, kad pradėčiau „*Drifts*“, turiu rasti *duris*“ („Perhaps to begin *Drifts* I have to find a *door*“ – cit. iš K. Zambreno knygos „*Drifts*“) – duris, pro kurias galėtum įeiti ir patirti. Durys radosi Vrublevskių bibliotekos pašonėje, ten, kur kasdienybės tėkmė jas seniai nuasmenino.

Išvaikščiojus ritmingą upės srovių tylą, Katedros aikštė panardina į šimtmečių greitį, veriasi srautas ir nebylūs atminties relikvai, o galerijos vieta, sakytum, įsivelka į šiuolaikybėje tarpstančios Marco Augé *ne-vietos* rūbą; įleidusi šaknis tranzitinėje miesto dalyje, laiko nuasmeninta ir beveidė, turistinėje architektūroje ji virsta tikru praeivių erdvės archetipu. Istorinis vietos kontekstas kelia uždavinį, bet tėkmėje šis kaipmat panardinamas į sroves. Šnabždant Klementinai

(K. Potockytei-Tiškevičienei – Vrubevskių rūmų užsakovei, puoselėjusiai parodų ir kolekcionavimo tradicijas), įsikuriu unikaloje istorinėje vietoje su daugybe simbolinių klodų, įsikūnijusia atmintimi ir tapatybe, galerijos ateities dar tikrai tyrinėsima.

Parodos kūnas atiduodamas dabarčiai, kviečiant ją patyrinėti per srovių žaismę, pakrančių augmeniją ir kismo estetiką. Pirmoji galerijoje pristatoma ekspozicija – grupinė su galerija bendradarbiaujančių ir draugaujančių šiuolaikinių menininkų paroda.

Parodos sroviškumą kuria vaizdinės salos – erdvėlaikiai, kuriuose tarpsta asmeniniai menininkų kūrybos naratyvai. Tarp kūrinių subtiliai mezgasi tarpusavio ryšiai, ryškėja kontrastai, galbūt net trintis, tačiau kiekvienas jų neišvengiamai kuria santykį su galerijos erdve ir joje užsilikusiais objektais – židiniu, plytelėmis, purvinų langų pėdsakais, spinta, pianinu, linoleumo raštais, – o šis santykis nostalgiskai primena „saloninį“ jaukumą ir kvestionuoja „balto kubo“ erdviškumą.

Parodos kuratorės: Jolanta Laurent, Monika Lipšic

Kalbos redaktorė/vertėja Aleksandra Bondarev

Grafinis dizainas Vytautas Volbekas